

KTIŠ

GPS: 48°55'3.651"N, 14°7'53.192"E

Šumavská vesnice Ktiš se rozkládá asi patnáct kilometrů jihovýchodně od Prachatic. Hmatatelným důkazem osídlení v krajině kolem dnešní Ktiše před dvěma tisíci lety jsou dvě archeologická naleziště v blízkém okolí a dokazují, že zde pulzoval život při „staré linecké stezce“ mezi oppidem v Třisově a krajem, kde jsou dnes Lhenice a Netolice již v době Keltů. Když Keltové odešli a do krajiny v blízkosti dnešní Ktiše přišly v devátém a desátém století slovanské kmeny Netoliců a Boleticů, bylo třeba tato sídla propojit komunikací, která by navazovala na dosavadní síť soumarských stezek. Stará Linecká stezka v té době směřovala od Lince přes Leonfelden a Studánky k Vyššímu Brodu a dále přes Zátoň a Přidolí, do Krumlova. Odtud pokračovala dále přes Boletice na Smědeč, kam přicházela i „Volarská stezka.“ Společně dál pokračovaly obě stezky přes Lhenice až do Netolic, kde se sbíhalo pět stezek. O Linecké stezce máme písemné prameny již z roku 903 – 907. Od kdy přesně obchodní stezka fungovala se neví, ale již v letech 1198 a 1215 se Linecká stezka nazývala „stará soumarská cesta“, nebo „stará cesta do Čech.“

První zmínku o vesnicích (Ktiš, Smědeč) nalezneme v historických pramenech v roce 1310 a náležely ke statkům kláštera Svatá (dnes Zlatá) Koruna. Po uchvácení klášterního majetku Oldřichem z Rožmberka r. 1420 byla Ktiš připojena k panství Český Krumlov, s nímž sdílela další společné osudy. „Srdcem“ obce je kostel sv. Bartoloměje, který byl postaven původně v gotickém slohu společně se založením osady. Dnešní znak obce hovoří o těchto skutečnostech – jsou na něm atributy patrocina kostela ve Ktiši (jde o nůž jako nástroj jeho mučení svatého Bartoloměje, který byl stažen z kůže), tzv. mluvící znamení: zlatá koruna (celá bývalá ktišská rychta byla součástí panství kláštera Zlatá Koruna) a větvička tisu, která symbolizuje výskyt této vzácné dřeviny na celém katastru obce.

KTIŠ

GPS: 48°55'3.651"N, 14°7'53.192"E

Dieses Dorf befindet sich ca. 15 Kilometer südöstlich von Prachatic. Zwei archäologische Fundorte beweisen, dass es hier, zwischen dem Oppidum in Třisov und der Landschaft von Lhenice und Netolice vor 2000 Jahren, während der Zeit der Kelten, pulsierendes Leben vorhanden war. Als die Kelten diese Landschaft verlassen haben siedelten im 9. und 10. Jahrhundert slawischen Stämme in Netolice und Boletice, in der Nähe vom heutigen Ktiš. Diese zwei Siedlungen wurden durch einen Weg verbunden, der das bisherige Netz der Saumpfade ergänzte. Der ursprüngliche Linzer Steig führte schon damals von Linz aus über Leonfelden und Studánky zu Vyšší Brod und weiter über Zátoň und Přidolí nach Český Krumlov. Von hier aus führte der Weg über Boletice Richtung Smědeč weiter, wo der „Wallern-Steig“ führte. Die beiden Steige führten über Lhenice bis nach Netolice weiter, wo insgesamt fünf Handelswege zusammenliefen. Über den Linzer Steig gibt es die schriftlichen Quellen schon seit den Jahren 903 – 907. Seit wann der Steig besteht, weiß man genau nicht, aber schon in den Jahren 1198 und 1215 wurde der Linzer Steig als „der alte Saumpfad“, oder „der alte Weg nach Böhmen“ bekannt. Die erste Erwähnung über die Dörfer Ktiš und Smědeč finden wir in den historischen Quellen aus dem Jahre 1310. Sie gehörten zu dem Eigentum des Klosters in Zlatá Koruna (Goldenkron). Nach der Zerstörung des Klosters durch die Hussiten im Jahre 1420 erhielt Ulrich II. von Rosenberg die gesamten Besitzungen des Klosters von Kaiser Sigismund als Pfandschaft. Im Zentrum der Stadt steht die gotische Bartholomäus-Kirche, die im Zusammenhang mit der Gründung der Stadt steht. Das Wappen der Stadt erzählt aus ihrer Vergangenheit: Das Messer deutet auf den hl. Bartholomäus hin, dem die Haut abgezogen wurde. Die goldene Krone symbolisiert Goldenkron als die Herrschaft über Ktiš, und der Ast einer Eibe deutet auf dieses kostbare Gehölz im ganzen Gemeindegebiet hin.